

KATTGULL

1925

UTGIVEN AV ELEVERNA VID KARLSTADS FOLKSKOLESEMINARIUM

— PRIS 75 ÖRE —

Studerande!

Glöm ej att *Ritbestick*,
Ritpapper - *Skrivpapper* -
Räknehäften samt
alla sorters *Skolmaterial*
köpas till billigaste
priser i

=

Amalia Hedlunds

Missionsbokhandel

Karlstad - Tel. 564

Tingvallagatan 19

Amatörfotografer!

Alla slag av fotografiska
artiklar, såsom Kameror,
Plåtar, Film m. m. försäljas.
Framkallning, Kopiering o.
Förstoring utföres av fack-
skicklig. — Vålgjort arbete
och snabb expediering ut-
lovas. — Order från
landsorten expedi-
eras raskt.

Fotografiska Magasinet RAPID

Kungsgatan 16 - KARLSTAD

Nya Wernl-Tidn. hus vid Stora Torget

Rikstelefon 923.

Förlova Eder

med moderna
RINGAR

från

Juvelerare

Viktor E. Johansson

KARLSTAD

9 Järnvägsgatan 9

Telefon 957.

RINGMÅTT SÄNDES GRATIS.

Obs.! Hederspresenter: Köppar m. m.

Allt nödvändigt för

RADIO

Mottagare för rör och
kristall, lampor, högtalare,
hörtelefoner, batterier m. m.
köpes billigast hos

A.-B.

Förenade Elektriker

7 Östra Torggatan 7

KARLSTAD

Telefon 1590.

Hadar W. Nordh

11 JÄRNVÄGSGATAN
11 KARLSTAD 11
HYPOTEKSFÖRENINGENS HUS
TELEFON 598

Värnyheterna äro nu inkomna och
finnes ett synnerligen vackert och
rikligt urval av *moderna Herr-
kläder* av alla slag till myc-
ket förmånliga priser.

Köp

Viklunds och Husqvarna

velocipeder

1925 års modeller

många förbättringar

Billiga priser, Goda

betalningsvillkor.

HERMAN GEIJER & Co

AKTIEBOLAG

KARLSTAD

NI BÖR EJ GÅ FÖRBI

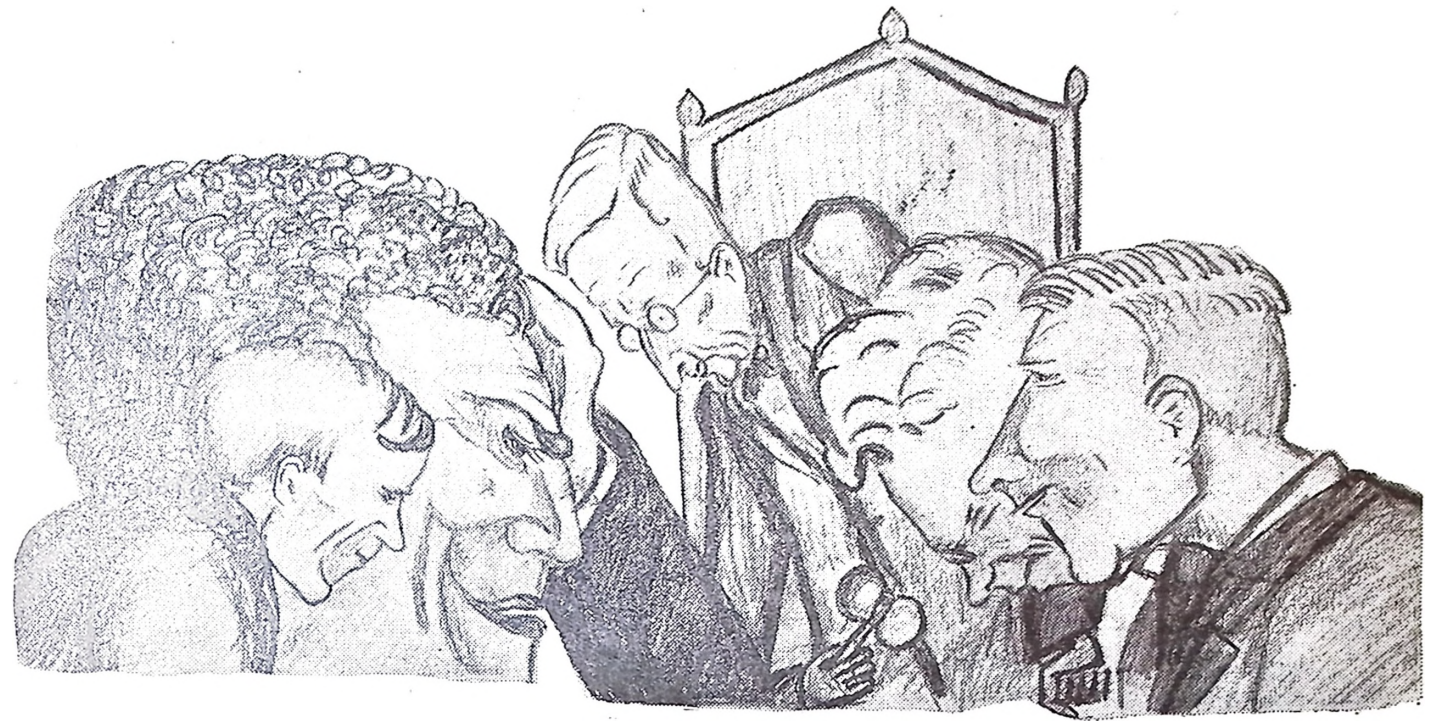
LINNÉA ÖSTMANS

HERREKIPERING

KARLSTAD

JÄRNVÄGSGATAN 7 -- TELEFON 1994

UTAN ÖVERTYGA EDER OM ATT DÄR FINNES FÖRSTKLASSIGA
VAROR TILL BILLIGA PRISER.

RIDÅFALL

SCEN I.

En seminaristkupa i Viken. Borta vid fönstret ett stort skrivbord, vid vilket "den filosofmantlade" sitter med ryggen vänd åt dörren. Skriver. Ser sig då och då om, liksom han väntade någon. Fyra platser vid bordet äro iordningsställda. Framför varje plats ligga pennor, saxar och Finbrukens papper. Allt i bästa ordning.

Klisterburken står till höger.

— Och så knackar det på dörren. —

Den filosofmantlade: Jaha!

Fyra figurer göra entré. De fyra äro: Den kinesiske mandarinerna, Riddaren av karaffen och vattenglasen, Den målarkalottbeprydde och hjärtekrossaren Sleipner Hårfager.

Alla: Hell dig, du benådade! De som skola dö, hälsa dig!

Den filosofmantlade (nynnarna): "Härlig är döden, när modigt i främsta ledet du dignar."

— Paus —

Alla sätta sig vid skrivbordet. Pennorna raspa.

Den filosofmantlade: (spetsar pennan)

Arbetets fröjd — vill jag villigt bekänna — är och förbliver vår jordlevnads must!
Finbrukens papper och välvässad penna slösa därmed utav hjärtans lust!

(Fattar Sleipner i peruken.)

Sporra Pegasus, din gångare god,
visa den är utav Sleipners blod!

Sleipner: "La-la-la!" (Försöker att med pennan sätta in en "vänster-böj-av" mot den filosofmantlades stormfyllda bröst.) "En garde!"

Den kalottbeprydde: (stoppar en kromgul "Reeves" i munnen, tänder den och blåser den svavelgula röken snett över klisterburken) Hörni pennfäktare. I väsnen ju så välditt, så om I fortsätter si så där, så ä ja allt pocka te ä gå, ja!

Värdinnan (kommer in med en kaffebricka. Ryggar tillbaka): Ja — ja, — ä — — — Ousbäck?

Den filosofmantlade (träder fram ur den svavelgula dimman): Här är jag, ty jag tvivlar.

Får jag presentera denne min vän (*den mandarinklädde* träder fram, bugar sig med handen på pannan). Kammarherre Dufwa, riddare av pingpong-orden;

och denne (*mannen med vattenglas*) Rehn, riddare av S. S. U. H.-stjärnan, klass II;

och (*den målarkalottbeprydde* bugar sig) Jaha — hm — Nilsson, färg-karl;

(*Sleipner Härfaqer* hoppar upp på orgeln, vinkar inställsamt med håret) — Barklund.

— Paus vid kaffebrickan. —

— Rehn hänger sig åt orgier vid vattenglas. —

SCEN II.

Samma rum och personer 14 dagar senare. Skön, behaglig oordning.

Mannen med vattenglas: Ja, nu ä de bara några dagar kvar (en klunk).

Sleipner Härfaqer (sysslar med en vårdikt, letar efter rim): — måne — — dåne, — låne — — — fåne, Skåne.

Den mandarinklädde: Sannerligen, man torde kunna ifrågasätta, huruvida man verkligen med skel kan nera en sådan djerv förhoppning, som att kunna få den ferdig så i ett slag.

Mannen med vattenglas: Slag, sa' du? Smecker *den mandarinklädde* i huvudet med klubban så att denne blir bedrövad. Häller vattenglas över honom.)

Den mandarinklädde (yrvaken): Det kan man med skel kalla ett fruktansvert duv-slag.

Den filosofmantlade (i det han reser sig):

Ut vi nu vandra,
glatt med varandra
till tryckeriet med manus och korr.

De andra följa efter i gåsmarsch.

SCEN III.

Tryckeriet, faktorns rum.

Den målarkalottbeprydde (sätter sig under väntan på faktorn på kanten av klisterburken.)

Sleipner Härfaqer: 'Tocka på re' din stare, så vi få plats. För blir det frågan om att åka i klistret så ska vi dit allihop.

Faktorn (kommer in, gnuggar händerna): Jaha, nog ska' de här ordna sej vad beträffar tiden, för såvitt de kommer an på mej.

Den målarkalottbeprydde: Ja, si, vi ha allt arbetat så aldees förfälit välditt för å inte riskere å komme in i ett baklås.

Sättarna i tryckeriet (i korus): — Upp trä-ä-ä-ä-ä

De fem rusa utför trapporna, beledsagade av oregelbundna ljudvågor.

På eterväg:

"Snart skall utgivningstimman slå."

SCEN IV.

Seminariegården.

Mannen med vattenglas (nu utan glas, böjd över sifonens vattenstråle, sjunger): Ringa vattendroppar —

Den mandarinklädde (nu utan mandarindräkt): Nee, de e allt bara seminarieklockan som ringer.

Den filosofmantlade (nu utan mantel): Du Verdandi, du framtidens norna, jag känner din andedräkt svalka min panna.

Den målarkalottbeprydde (barhuvad, snurrar runt på klacken): Jaha måntro, har de inte blitt västli vind, tro? I ska allt si, att vi får emballasch i väderleken snart.

Sleipner Härfaqer (kommer springande, svänger peruken över huvudet): Heja, grabbar! Kattgull ä färdig!

De fem (i korus): Kattgull ä färdig!

Mariebergsskogens nyrenoverade eko;

F—ä—ä—r—d—i—g!

(Allmän svimning på grund av överansträngning.)

Sleipner.

MIXTUM KOMPOSITUM

Du har betalt tidningen, förstås!? Naturlig! Hur kunde Du annars våga öppna den. Alltså:

Ärade läsare!

I år, ska Du veta, ha vi inte haft någon invigning vid Seminariet. Så i år har det alltså inte hänt något särskilt. Dagarna ha som trådar i grått slagits in i en väv, som jämförd med den från föregående år, just inte bjuder på några särskilt starka hållpunkter för vår blick bakåt. Nåja, med hjälp av den goda vilja, som nu är vår starkaste sida, kunna vi väl alltid i ovan nämnda väv upptäcka *några* trådar, som i kulör fördelaktigt skilja sig från den annars, som sagt, grå grundtonen. Som där, t. ex. — 6 novemberträden. Vi hade ju en s. k. Gustaf II Adolfsfest. »S. k.» nej, det stryker jag absolut inte eftersom högtidligheten i fråga så väsentligt skilde sig från normen för traditionella Gustaf II Adolfsfester att det är rent häpnadsväckande. Som typ för sådan tillställning av gamla goda sorten tänker jag mig min Gustaf II Adolfsfest 1922. I kommenterad högtidlighet stodo vi kronans män i andra mundering på kasärngården för att i en »god» timmas tid lyssna till det gamla, för vissa kategorier evigt nya evangeliet om »Sveriges Årorika Minnen» från »Europas Blodiga Slagfält» etc. Den salvelsefulla nasaltonen och de teatraliska gesterna åstadkommo naturligtvis en verkan, som stod i ren motsats till den åsyftade.

Som fullständig motsats till detta föredrag efter gamla skolans mönster kan man betrakta lektor Sondells tal sistförflutna 6 november. Sannerligen en markaber tilldragelse! Ett tal till Gustaf II Adolfs minne utan några som helst försök till variationer på det gamla temat: »Lützens kullar» etc.! Det grep våra pacifistiska hjärtan.

Från »alkoven» ljöd starkt och mäktigt: »Fäääädernesland, Fääää» etc. Och på parkett fann lektor Gardell i sin breda hand ett säkert stöd för sitt trötta huvud, nu tydligen överväldigat av mäktiga tankar inför det stora Minnet.

Blicken på väven! De där två något bleka ränderna? Hm, språkmännens besök. Den ene, representant för den nu något anspråkslösa »jungfrun, fostrad i skogen» och den andre från landet med sitt »språk för de stammande gjort». Och de talade som så'na människor pläga, och eleverna lyssnade synbart, skrudade som de alla voro i »ganz recht» eller »all right»-uppsynen, uppmärksamt iakttagande rätta ställena för skratt och allvarligt minspel. Det blev liksom en ädel tävlan att med skratt och yttre åthävor kunna sentera de flesta anmärkningsvärda poängerna i framställningen.

Apropå tävlan! Den där starka jesuitprägel, som kamratandan föregående år hotades med att bli påtvingad har i år av rent yttre omständigheter så gott som utplånats. Vi förmoda, det var ett så upphöjt motiv som avsikten att undvika något så simpelt som att ställa sig i »den heliga tävlingslustans» tjänst, som kommit naturens makter att i år hålla inne med den ordinarie snötilldelningen.

Nåja, så mycket vinter finga vi dock uppleva, att den — i all enkelhet visserligen men dock — hann sätta märke efter sig i skidsektionens protokollsbok. Vi tillåta oss ett utdrag:

(Protokollet daterat den 7/3 1925 kl. 2,12 e. m.)

§ 1.

Ordföranden meddelade, att orsaken till detta brådstörtade sammanträde var en nyligen inrapporterad händelse, som på grund av sin markabra betydelse var ägnad att på det livligaste beröra »Idrottstävlingarnas vänner». En kurir hade anlänt från en skidpatrull ur III A och för ordföranden avlagt följande rapport: »Då vår patrull hunnit ca 2,037 meter från södra seminariegrinden, stannade plötsligt vår ledare, dir. Blomberg, höjde stavarna i mot varandra lutan de ställning över huvudet och utropade med klar, distinkt och övertygande röst: »S-t-o-p-p!! J-a-g i-i-c-k e-n t-a-n-k-e!!!» Sedan bestörtningen bland deltagarna lagt sig, meddelade dir. Blomberg, att övningarna för dagen skulle inställas.»

§ 2.

De närvarande, som under djup rörelse åhört det sensationella meddelandet, beslutade, att till minne av det inträffade å ovanbemälda plats resa ett minnesmärke. Förslagsvis framkastades planen, att å stället uppbygga en turisthydda för vilsekomna skidåkare, vilken byggnad då lämpligen skulle kunna uppföras av de under de tilländalupna vinterdagarnas skidutflykter sönderbrutna skidorna.

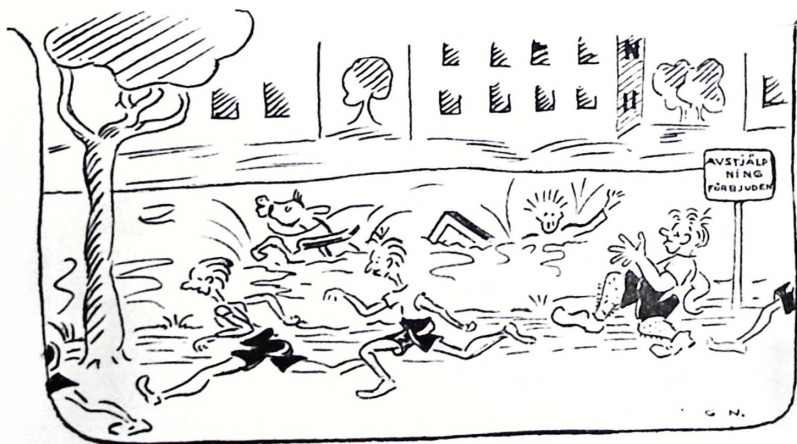

Mauritz,

som i år haft det tvivelaktiga nöjet att vara Idrottsföreningens kassör och "klockarefar", är synnerligen nöjd med vad hans pojkar presterat under det gångna läsåret. Vid en intervju häromdagen berättade han i nästan rörande ton, hur idrottsarbetet trots naturmaktens blinda spel, trots det allmänna ekonomiska nödläget, trots bristen på idrottsmän, trots dåliga ledare, idrottsplan, materiel, ja trots allt, gått framåt. Framåt, så tillvida, att det ej åtminstone i nämnvärd grad gått bakåt.

Det har hållits upprepade tävlingar under året, var i bland annat har förekommit följande: kappspringning, hopp och kast. Vid en utav dessa tävlingar förekom även diskuskastning av Hasselgren från Säffle. För övrigt har Jante i III A blivit värst i allting med några få undantag. Dessa undantag äro antecknade i Mauritz' "Fickhandbok för unga pojkar".

För att giva intresserade möjlighet till att visa ev. kvalifikationer för bärandet av idrottsmärket, anordnade föreningen en solvacker höstdag en löp-

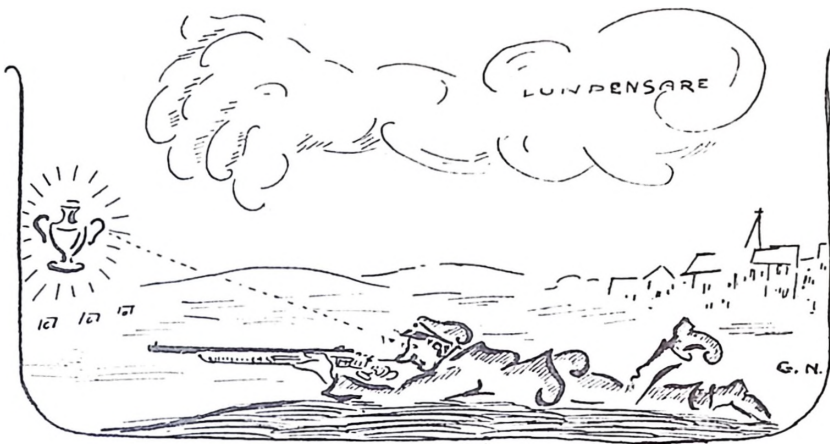
ning till Hammaröfjärjan fram och åter. Bland deltagarna märktes Fredriksson, "Gottland", som hujade sig fram till första platsen samt Dahlberg, som gick två varv på löparbanan (Vitus, som hade annat spring för sej, ställde inte upp). Innan startskottet hade visslats, avsjöng hopen: "Raska fötter springa tripp, tripp, tripp". Sedan jagade massan iväg med en jävulsk fart. Kommen till älven, mötte den en häst med vidhängande kärra, överlastad med "Rösiösguld". Hästen, som var en mycket idrottsintresserad sådan, ville förmodligen visa sin simkunnighet för Fredriksson, som i förbigående sagt är högste bisen inom simsektionen, ty han (hästen) stegrade sig, tog sats och kastade sig med utförande av armar och ben i Klarälvens älvvatten. Einar Jansson, som även deltog i tävlingen, försäkrade, att pälle sam crawl lika bra som Alm i II B. Sedan hästen gjort sin uppvisning, upptogs kollekt till förmån för "idrottsintresserad ungdom på Påskön", varefter tävlingen fortsattes. Ingen, som deltog i löpningen, blev sjuk. — —

Skyttesektionen har i år visat bakfötterna. Den granna och dyrbara pokalen måtte ha bländat "börsans vänner", ty hur skulle man annars kunna förklara Nils O. A. Hellstrands nederlag, han, som på sidolinjen lär vara släkt med Vilhelm Tell. Märkvärdigt är också, att Bernhard Andersson, medlem av Dalums säng- och skytteförening, ej gjorde bättre lycka — hans ursäkt om att det fastnat vaselin på avtryckarn, har inom sektionen vunnit ett kyligt motagande. Nästa år ställer föreningen ej upp vid Skolungdomens skytteävingar, utan kommer den i stället att anordna en serie lekaftnar, där endast Amors vapen blir det tillåtna. Dessutom har sektionen beslutat om lokalpatriotiska tävlingar i hug- och ryggsnitt. Martin Karlsson är given etta.

Bland de tävlingar, som lyckats intressera massan kan nämnas: klubbmatchen mot Mariehov, inomhustävlingen och handbollsturneringen. Den sistnämnda tog ett snöpligt slut i och med höstrusket, och någon final kom aldrig till stånd mellan de två bästa klasserna: II och IV B. Men måtte de ledande så beställa, att striden bleve avgjord innan pingstveckan! Åran måste skyddas.

Den 7 mars kl. 11,34 f. m. började den första egentliga snön att komma. Skidsektionen fick brått. Se f. ö. ovan. Inom några dagar hade man lyckats hopsamla stora massor av pris, så att man utan risk kunde anordna en liten skidtävling. Prisutdelningen, som för rättades av Rektorn, blev en av de minnesrikaste som förekommit vid ett folkskoleseminarium. Till dem, som åkt i Fortunas skidspår utdelades bl. a. följande pris:

- Hjalmar Mattsson, teskedar märkta Café Mimer;
- Gerhard Hedberg, byxor av korru-gerad stålplåt;
- Valfrid Rehn, 12 st. cykelspänn;

Gunnar Lövgren, blomkruka av läder;
Nils Högglund, 1 påse mustaschplåster;
Karl Hedman, 4 st. söllappar.

De övriga finga slipsar, hängslen och kragknappar.

Att tävlingen blivit mycket uppmärksammas även utom seminariekretsar visar följande notis i Karlstadsortens Snällpräss: "I går afton observerade vi i närheten av Rivoli-biografen en seminarist^{*)} iförd en slips värd inemot 1:75 kr. (med två decimaler). Av allt att döma gick han i riktning mot Haga. Vid vår förfrågan hos Rektorn meddelade denne, att vid en skidtävling förra söndagen en slips av ungefär detta värde då utdelats. Då denna uppgift sedermera blivit bestyrkt av flera ojäviga personer, ha vi ansett det icke vara av nöden att anmäla ti-måde händelse för polisen".

När vi avslutat vår intervju och voro på väg hemåt, kom Mauritz springande med andan i halsen: "Jag glömde att säga, att vi antagligen i vår anordnar en orienteringslöpning Marieberg—Svinbäcken och åter. Fryden kommer då även att vara med. Han har förresten redan börjat springa lite smått åt då' där hållet — om kvällarna."

Den kristliga föreningen »Exelsior»

har under det gångna året ytterligare stärkt sina positioner, i det den vuxit till i visdom och nåd. Mest i det senare.

I syfte att värva proselyter inom den mer genstörtiga och hårdhjärtade seminaristkategorien, startade föreningen förra hösten en filial till moder-rörelsen, benämnd »Utskottet för hednission vid Seminariet», och som ställdes under ledning av kollektupptagaren m. m. sångboksförvaltaren, broder Ansgarius Östblom.

Föreningens diskussionsmöten hava varit mycket givande. Ett särskilt omnämnande torde årets näst sista möte ha förtjänt. Dagens diskussion gällde »Föreningslivets fröjder» och inleddes av den i vida kretsar så uppburne yrkesboxaren, teol. kand. Ambrosius Hedgren. Tal. betonade i entusiasmerande ordalag föreningslivets betydelse för individ

^{*)} Antagligen "Värnor". (Författ. anm.).

och samhälle. Med den sanna upp-
levelsens innerlighet talade han om
nödvändigheten av kvinnligt inslag i
föreningslivet, för att arbetsgärningen
skall bli något mer än ljudet av
tomt klingande cymbaler. Med sina
exempel från egen erfarenhet eröv-
rade han helt sitt auditorium. App-
låderna togos till protokollet. Som
resultat av diskussionen tillsattes en
kommitté, som fick till uppgift att
senare framkomma med förslag till
upprättande av ordnat samarbete med
stadens ideella kvinnoföreningar. I
denna kommitté invaldes Hedgren
(sammankallande), dörrvaktaren G.
Erlandsson samt »värn»-pliklige Mag-
nus de la Gardie Ödkvist. Till råd-

givare utsågs enhälligt sakkunnige, ständige festkom-
mittéledamoten Josef Benjamin Kellkvist. Som av-
slutning sjöng broder A. Tågmark den vackra, gripande
bikten: »Mitt hjärta är en telefon». Varefter man skil-
des. Ty månan var då redan uppgången.

Kamratföreningen Sylvia

har under Duivas ordförandeskap upprätthållit sitt
anseende på ett »synnerligen verdigt sett». Under
de heta debatterna har han vid upprejade tillfällen
avstyrt många dumheter och framställt ett flertal
förslag i positiv riktning. Barklund har som sekre-
terare visat sig äga en mycket god urskillningsför-
måga vid författandet av mötesprotokollen.

Lunds engagerande som ekonomichef betydde
epok i föreningens historia. Resultaten av hans ar-
bete på detta område kunna ännu icke helt över-
skådas, emedan arbetet inriktats på »långsikt». Un-
der höstterminen beslöt sålunda föreningen efter 2
tim. och 18 min. överläggning genom tredubbla vo-
teringar att inköpa 72 st. kaffekoppar med fat samt
lika många skedar. Ett förslag om inköp av 75 st.
kaffekoppar med fat samt lika många skedar avslogs
med en överväldigande majoritet. För att få till-
fälle att inviga servisen anordnade föreningen en
25-årsfest i form av lekafton med kaffeservering i
elevrummet. Det visade sig emellertid, att ingen av
kaffekommitténs medlemmar vid därom gjord framställ-
ning med bestämdhet kunde avgöra huruvida den
serverade drycken var kaffe eller the, varför man fann
sig föranlåten att hitta på ett nytt namn. Man enade
sig också slutligen om att kalla det hela för »blask».

För att höja elevkårens andliga nivå har före-
ningen, trots den oerhörda ekonomiska uppoffringen,
prenumererat på Svenska Dagbladet och Social-De-
mokraten. Att intresset för tidningarna iiråga är
stort, visa bl. a. de många »utdrag», som förekom-
mit, varvid hela sidor, ja ibland hela tidningsnum-
mer fått följa med.

S. S. U. H.-föreningen Carolus

har under året bedrivit ett målmedvetet arbete, som
resulterat i bl. a. en medlemsökning på ca 100 pro-

cent. I november månad firade föreningen sin 25-åriga tillvaro med en större festlighet, vilken bevisades av såväl rektor som en del lärare.

Ousbäck har i samråd med styrelsen omlagt föreningens program i så måtto, att den härnäst kommer att bli en plantskola efter mönster från Stensborg. Föreningen tror sig redan i vår kunna leverera ett 20-tal stamträd, lämpade för vitt skilda klimafförhållanden. Då efterfrågan under de närmaste åren väntas bli kolossalt stor, har Ousbäck beslutat att starta plantskolor på alla större platser inom Värmland. Sålunda har, enligt meddelande i dagspressen, dylika företag redan organiserats i Skoghäll, Sunne och Filipstad. Till våren planeras också en större generalmönstring av alla Värmlands S. S. U. H:iter, förutsatt att staden utan alltför stora kostnader kan ta emot en sådan människomassa.

Trots god organisation i övrigt befarar man, att föreningen under nästkommande år icke kommer att bli fullt så Rehn-odlad, som den varit under de två sista åren. Farhågorna äro dock ännu ej fullt bekräftade.

* * *

Bland ideella föreningar kunna vi nu inom seminariet även räkna den nystartade polisongföreningen, vars medlemsantal är i alltjämt stigande. Föreningen har tagit till sin uppgift att verka för kårens yttre ans och inre blygsamhet. Föreningsmärket — ett par välvärdade polisonger — är obligatoriskt, och medlemmarna inväljas först sedan de uppvisat tydliga anlag i detta avseende. "Noviserna" eller "dunungarna" intagas då i första graden, och väljas i allmänhet någon av de tre polisongtyperna: "à la A., à la I., à la F." (så uppkallade efter vederbörande lärofäder, vilkas porträtt pryda föreningslokalens väggar. Efter vederbörligen avlagda brov kunna "dunungarna" upptagas i de "fulljädrades"

klass och invigas då högtidligen i den hemliga polisongritualen. Medlemmarna bestå dels av sådana, som ännu förlova sig och dels av sådana, som redan äro förlovade. S. k. "antifeminister" äro däremot absolut portförbjudna. Någon uteslutning av denna anledning har ännu ej behövt tillgripas, och föreningens historiker har efter djupgående studier i detta delikata spörsmål kunnat konstatera, att någon sådan person ej vunnit inträde i "Kattakademien" sedan anno 1842. En matematiker bland de "fulljädrade" påstår sig ha räknat ut, att en dylik seminarist sannolikt kommer att uppträda här omkring år 1975, under det att både psykolog- och biolog-experterna anse en sådan individ som en absurditet.

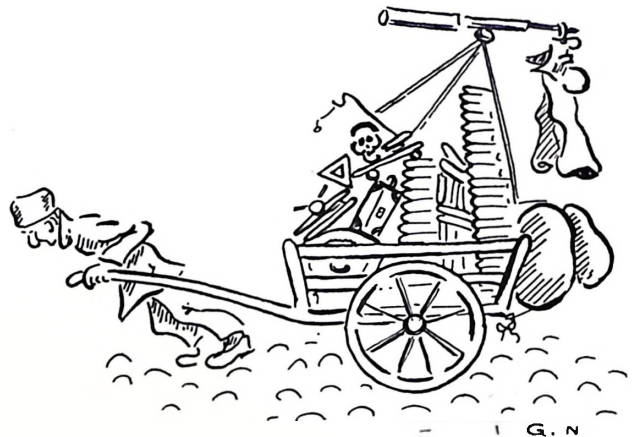
Vid av föreningen anordnad skönhetstävling — varvid prisnämnden utgjordes av den opartiska tremannakommittéen Croonanderson — utdelades första pris till herr Valentinobäck (ett porträtt i profil av herr pristagaren själv), andra pris till herr Förståsiggpåström (en kamera, baktill försedd med en konkvav spegel), samt ett jumbopris till herr Skägglund (en rakhyvel). Extrapris till herrar Friserlius, Forss och Tjuslund samt månskenslyrikern Svenonius (en diktsamling).

Föreningen har tänkt sig att söka motarbeta det nu sorgligt nog gängse systemet med pappersmeriter vid tillsättande av folkets lärare och i stället verka för att de yttre företräderna mera komma till sin rätt. Föreningens framstående hovfotograf — en av de mest drivna och mest förlovade — ämnar välvilligt ställa en av sina bästa kameror och sin erkända retuschörkonst till föreningsmedlemmarnas förfogande, varför ett charmant resultat torde kunna garanteras, om dylika porträtt medsändas ansökningshandlingarna till folkskollärartjänster — i synnerhet som kvinnliga skolrådsledamöter med tiden torde bli allt vanligare.

Ja, min käre Ahasverus, det vart mig förunnat att se dig symbolisera tanken, att vi varken här eller där hava någon varaktig stad.

Det blev alltså även din lott att finna den sista *villan* värre än den första.

— Ty jag såg din blick ånyo riktad åt Viken. — Salve!

D å — — —

*När man har trott sig skriva vers
och med Pegasus farit vida
uppå Parnassen härs och tvärs
med pennans slagsvärd vid sin sida;
och då vid dagsljus uppenbaras
att knåpet knappast kan förklaras
värt att som prov på prosa ens förvaras
då — — —*

*När man med pekepinn i han'
vid tavlan står och skall förklara
hur Euklides en gång fann
att A av B var hälften bara,
och lära'n med ironisk ton
fördömer blankt ens revision
av tusenårig edition
då — — —*

*När man vid orgeln satt sig ned
och stirrar stint i Gula faran
(sen först men uppå gammal sed
med ordnat minspel bortskrämt maran
från stormigt bröst) och — trampar på —
"Hm, g! Nej, a-dur! Hm, seså,"
det låter dovt från mörkan vrå
då — — —*

*Ett rykte cirkulerade
och gick om Semis knutar kring
att man nu reformerade
vår gymnastik, i det man Ling
förflyttade till förhistoriska antiken.
När så man ser att gymnastiken
får ödmjukt vika för akrobatiken
då — — —
ja då kan man hålla sig för skratt!*

F I L O S.

INFÖR AVSKEDET

Solstad, är det meningen att vi två skola skiljas nu? —

Det blev alltså inte så lång tid vi fingo tillhöra varandra, Du och jag, fast åren tycktes mig så många och långa, då jag började min tid på Seminariet. Dock, så är det ju alltid: då man ser framåt tyckes allt så avlägset, men först, då man kan blicka tillbaka på något gånget, märker man rätt tidens hastighet. Trots den korta tid, vi fått vara tillsammans, har Du dock, Solstad, skänkt mig mycket av skönhet och glada minnen, som jag är glad åt att ha bevarat i minnets skattkammare och kunna taga fram därur, då jag om ett par år sitter ensam i någon avkrok av vårt långa land och — jag är vissdärpå — längtar efter Dig.

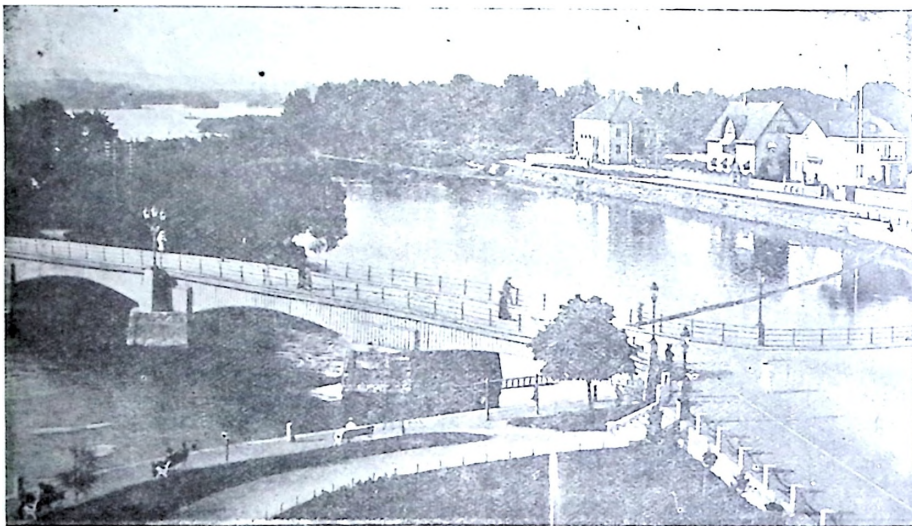
Jag hade hört Din skönhet beprisad, långt innan jag såg Dig för första gången, och därför var det med glädje, jag fogade mig under det öde, som förde oss tillsammans. Men — Du förlåter mig väl att jag säger det, ty det är inte i någon elak avsikt — den känsla, jag erfor, då jag såg Dig för första gången, var besvikelse. Sådan hade jag inte väntat, att Du skulle vara. Men så var också den första skymten av Dig, mina blickar mötte, kasernerna och de flacka, fula exercisfälten vid Sanna, och sådant kan knappast göra en människa glad. Det första intrycket av Dig blev dock, trots allt vad man säger om ett sådant, icke långvarigt. Det ersattes, gudskelov, snart av nya.

När jag nu sitter och — skall jag säga skaldar? — om Dig, är det särskilt två sidor hos Dig, som träda fram för min inre syn: Älven och Mariebergsskogen. Klarälven blev min första kärlek här. När jag skriver detta, erinrar jag mig just några ord i ett brev, som jag glädde någon god vän med vid mitt första besök här. Jag skrev så här: "I dag har jag sett något av det vackraste, man kan få se, Klarälven, belyst av en sjunkande aftonsol, som rodnade speglar sig i de klara böljorna." Dessa ord vittna väl tillräckligt om, hur betagen jag blev i Dig?

Till min stora glädje fick jag min första bostad

här i Karlstad utefter älven. Högst upp i ett hus bodde jag, i en vindskupa med utsikt över den. Utanför fönstret stod det några träd, björkar, vill jag minnas, vars grenverk bildade en förträfflig ram till den tavla, som älven skänkte mig. Du skulle bara veta, hur många gånger jag stod i fönstret och betraktade Dig. Såg Du mig kanske någon gång, fastän Du inte låtsade om det? Du var upplyst och skenet från lyktorna syntes i älven, och djupt, djupt nere märktes svagt någon stjärna, som hängde på

himlavalvet där över och nylikt blickade fram bakom några fjäderlätta moln för att se sig själv i vattnets spegel. Hur djup, hur outgrundlig tycktes inte Klaran då! Mången gång, då jag stod och tittade ned i detta djupa, drömmande om något, jag vet inte vad, tyckte jag mig se lå på molnen där nere. Jag

SOMMARBILD FRÅN KARLSTAD

riktigt kände hur det lockade på mig. Det var så starkt ibland, att jag måste gå därifrån, ty samtidigt med att jag kände detta lockande, var det något, som höll mig tillbaka. Jag kände fruktan, fruktan för det oändliga.

Klarälv, nu är det till Dig jag talar!

Minns Du, hur mången gång du smekte mitt öra med Din röst? Ditt brus var som en sakt viskning, monotont, men ändå för mig så melodisk. Ibland, då jag hade mitt fönster öppet, sjöng Du mig till sömns, när aftonvinden ackompanjerade Dig med ackord, som han slog i björkarnas kronor. Din röst var alltid ljuv, men vackrast dock om våren.

Du blev kylig av Dig ibland. Jag minns den första hösten, då Du drog över Dig ett ispansar. Jag sörjde då, men jag fann snart hur stor skönhet Du ändå ägde. Du klädde Dig i vitt såsom till brud, och de mjuka rimfrostvita kvistarna i träden utanför mitt fönster blevo såsom ögonhåren, genom vilka Dina blickar mötte mina. Och trots Din kylighet bevarade Du ändå min kärlek.

Men, Solstad, det var till Dig jag talade från början. Du kände Dig väl inte stött för att jag dröjde vid minnet av älven en stund? Såsom man kan älska en kvinna därför att man funnit hennes ögon

så vackra, kom jag att älska Dig, sedan jag först blivit betagen i Din älv.

Mariebergsskogen blev mitt käraste tillhåll, sedan jag flyttat från älven. Och det är en plats, som jag fortfarande uppsöker, då jag behöver ensamhet. Fastän den inte längre har nyhetens behag, äger den ganska stor makt över mig. Finns det någon plats i närheten, där så vackra furor växa, som här? Finns det någonstades, där fåglarna kvittra så vackert som här, då solen lyser in genom trädkronorna och ljusfläckar bildas på den gröna mossan eller på de av nedfallna barr bruna stigarna? Det är en lugn vrå, där man kan vinna frid med sig själv. Och — för att nu tala om så banala saker — där man kan få gott söndagseftermiddagskaffe.

Jag har sedan lärt mig att uppskatta många andra vackra platser. Kanikenäset med dess vackra träd och med vatten nästan runt omkring har bjudit mig till besök. Herrhagen har jag lärt känna, Sandgrund, Nickebo, ja t. o. m. Svinbäcken och Sjöstad ha fått mottaga små fransyska visiter av min person. Och en plats, som jag först på sista tiden lärt känna är Nya kyrkogården och trakten däromkring, men det är en av de angenämaste bekantskaper, jag gjort. Du ser, hur väl jag känner Dig!

Men jag har inte *bara* ros till Dig, Du som kallas Värmlands huvudstad. Det är något hos Dig, som jag inte kan förlika mig med. Jag har svårt att tåla dammet på Dina gator och sanden, som vinden ibland sopar i ansiktet på den som går ut för att beundra Dig. Det är inte vackert handlat att göra så. En annan sak: Jag har svårt för att finna någon större skönhet hos t. ex. Kvarnberget. Och det "masuriska träsket" vid Marieberg, sedan muderverket kom dit är långt ifrån trevligt. Men detta

har Du ju ådragit Dig endast för att sedan bli så mycket skönare.

Jag skall dock inte försöka leta upp fel hos Dig vid ett sådant här tillfälle. Trots allt har jag Dig kär, även om jag någon gång förnekat Dig. Om så har skett, har det varit i något svaghetsögonblick, då jag inte varit nöjd med någonting. Jag är viss om, att jag aldrig glömmer Dig, och att jag, då jag om några år tänker på Dig, endast minns det vackraste hos Dig. Det som nu förefaller grått, får ett rosenfärgat sken över sig, såsom nu det skönaste. Kvarnberget blir i mitt minne en lummig backe, och husen däruppe få samma glans som deras fönster en kväll, då solen lyser på dessa. T. o. m. seminariebyggnaden blir annorlunda. Den är då inte längre ett stort, ödsligt stenhus, den är den plats, där jag dagligen vistades, där jag varje dag på vinternarna såg de vackraste morgonrodnader och där jag mer än en gång dröjde vid fönstren i tornet för att njuta av utsikten. Allt tillhör "det av minnets prismatiska skimmer färgade förflyttna".

Det är med vemod, jag säger Dig farväl, Tingvallastad. Jag hoppas dock att någon gång få återse Dig. Om fem eller tio år besöker jag Dig kanske, och jag hoppas då, att Du klär Dig i Din vackraste vårdräkt. Du skall pryda Dig med blommande kastanjer och lövade lönnar och popplar; Du skall bjuda mig på fågelsång i Mariebergsskogen, musik i Stadsträdgården och vårbrus från Klarälven. Men framför allt: Du skall vara Dig lik! Så hoppas jag få återse Dig.

Och till sist: tack för vad Du bjudit mig av Din fågring och av ungdomsminnen. Farväl, Solstad.

Fob.

J A G M I N N S.

*Jag minns en hand, som smekte mitt hår
så mjukt och lätt som vinden går
över böljande rågfält om hösten.*

*Jag minns en blick, som var djup och öm
och god och ljus som en vårkvällsdröm,
och dess glans var en vårkvällsstjärnas.*

*Jag minns en röst, som var skälvande varm,
den tände en eld i min unga barn,
då dess tonfall nådde mitt öra.*

*Det tonfallet låg det en underton i
av längtans och saknadens mollmelodi
som jag aldrig, aldrig kan glömma.*

NOVIS.

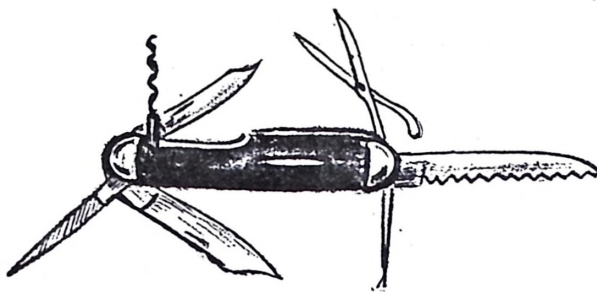
FÄLLKNIVEN

Min vän ska' bli pedagog, en stor pedagog har han sagt. Innan han kom på den idén, hade han lärt litet av varje. Men ingen-ting tycktes passa honom; hyveln var ett för okäns-ligt instrument och passa-ren fordrade precision och tålmod. Ej underligt då, om tanken på att bliva lä-rare gav honom tröst och tillit. Den blev honom en mäktig påarm mot be-kymrets stormar. Nu skulle hans lilla träsiga ämne till själ helas och varliga händer giva den ans och vård. Nu skulle han bli ett nyttigt och användbart verktyg i samhället.

Så började han sin skolgång. Första året bar mycket oväntat i sitt sköte. Ingen kunde säga annat än att hans oviga tanke fick lära sig långa och märkvärdiga krumsprång. Det blev ett irrande mellan Gamla testamentets böcker och Enholms limpanna, mellan Anna Bergströms do-re-do och Euklides trollformler, mellan jämförande språkforskning och gymnastikens givaktörelser. Det blev en ritt på kvast och vinghäst. Och trots att min vän läst Bondesson något år förut, föll han, föll och blev lärd. Han kunde gå timalt i skog och mark och peka på blommor och gräs och säga: Där växer Gnaphalium divicum klass 19 Compositæ, där Anemone nemorosa klass 13 Ranunculaceæ och där ser du Triticum repens klass 3 Gramina. Han kunde även bevisa, att sju gånger sju var lika med hundra — på sjutalsystemet. Hela hans själ blev indelat i fjorton avdelningar, en för varje ämne. Mer och mer började han att likna ett universalverktyg, en sinnrik fällkniv med alla möjliga verktyg i miniatyr. Där fanns en tång med en tångs utseende och form, men som tång var den oduglig. Där fanns en liten pjäs, som liknade en spade till formen, men den var för liten för sitt ändamål. Där fanns . . .

Under läsåret fick min vän tillfälle att riktigt visa vad prylarna gingo för. Det var på de särskilda skrivningarna. Å, vad han bände och bröt, hamrade och filade på det givna ämnet! Och när han efter varje gång såg resultatet av sina prylars arbete, log han i all enfald och tänkte stora tankar.

Under det andra läsåret gavs det nya möjlig-heter för min vän. Han läste sina bibelcitat med uppriktig skaparglädje. En och annan gång klickade ju kapitelnumret och siffran framför versraden, men i huvudsak redde han sig bra. Historien lärde honom att rikta tanken på långsikt. På svensktim-marna fick han däremot gå på djupet med sin lilla hemlösa tanke. Med pannan som ett tvättbråda tänkte han alltid över frågan sex gånger, svarade och fick — nej. Men under det att han på detta sätt bättrade på sina prylar skapades även nya såda-

na. Bokföringsprylen blev den nättaste lilla pryl, som setat fast vid en fällkniv. Men den var skör . . . Intresset för stjärnhimmeln blev enastående. Han kunde utan att se peka på Polstjärnan, han kunde med hjälp av tummen och pek-fingret exakt bestämma var Orions bälte låg och han fick lära sig stjärnnamn,

många stjärnnamn. Även skärptes den psykologiska iakttagelseförmågan genom studiet av särskilda objekt i småskolan. Hela våren gick min vän med pen-nan i beredskap och iakttog och skrev. Då studie-objektet spottade, skrev han — spottning var ju antingen en medfödd eller förvärvad reaktion — när lille John smög omkring med en laddad knall-pulverspistol, skrev han — det var ju ett pregnant bevis på kampinstinkt och han skrev även en längre kria om de dåliga ekonomiska förhållandena i gos-sens hem, då han lyckades upptäcka ett hål i sätet på lille Johns byxor.

Det viktigaste med andra läsåret var emellertid hans övningar i undervisningens svåra konst. Jag kan ännu se honom, där han går framför klassen med vänstra tummen i västen och den högra handen i fast grepp omkring pekpinnen. Han sväljer alla bekräftande »ja» och undviker alla ifyllnads-frågor. Då han i sin iver glömmar av sig, för han handen genom sitt stripiga hår och ser tafatt bortåt sina kritiska censorer. Men i nästa ögonblick är han sig själv igen. Och då blir han barsk, vek, för-vånad eller bedjande alltefter som situationen kräver.

Det tredje året har även bjudit på överrask-ningar. Den mångsidiga kunskapen har fördjupats samtidigt som det skapats nya prylar: en för orgel-harmoniumlära och en för jordbrukslära. Aldrig hade min vän kunnat ana, att intresset så helt kunde fångas av dur- och molltonarter, av noter med streck på halsen och av noter med streck genom huvudet. Ej heller kunde han förut göra sig en föreställning om vilken oerhörd mängd bakterier det lär ska' fin-nas på ett gram god trädgårdsjord. Hundra miljo-ner smådjur — tänk vilken trängsel!

Så en vacker dag smög sig tvivlet in i den stackars pedagogens själ. De varliga händer, som skulle givit den ans och vård, ha tagit bort mycket av det veka. Hans själ är nu vorden styv och torr. Skall han någonsin mera kunna lyssna till skaldens lyra utan att tänka på Freud? Var skall han söka renheten, källan med kristallklart vatten?

— — — —
Stilla, min vän! Än har du något år kvar.
Finalen ger dig tröst, finalen ger dig prylar.

Nev.

Jag ville . . . . .

Jag ville min vandring snart hade ett slut,
det är ju så hopplöst att gå
se ensam mot mörknande vägarna ut
och aldrig en människa nå.

Jag ville jag funne en vrå någonstans
och någon som gäve mig ro.
Jag ville att himmelens härlighet fanns
ej endast för den som kan tro.

Jag ville jag kunde se bort som förut
från tankar på fattigmans nöd.
Jag ville jag kunde se lycksalig ut,
när räddaren kommer — Bror Död. — — —

Novis.

OVAN STRIDSVIMLET

Sälunda talade Krysoctamus: Jag är liten och oansenlig till växten. Jag blir ständigt nödsakad att se upp till mina medmänniskor. Vill jag ha den rätta överblicken över dem och tillvaron i sin hel-

Gunnar Gustafsson-Ullhund.

het, måste jag stiga upp på höjder: avståndet ökas, perspektivet vidgas, oväsentliga detaljer försvinna och bilden framträder för blicken, än omstrålad av förklaringsens skimmer, än av löjets. Jag beslöt mig att förverkliga en hög tanke: att äntra den punkt av vår folkuppfostrarutbildningsanstalts byggnad, som har det största avståndet till jordytan. Där månne du kunna se ned på din nästa, du nagelfarare! — Jag hade intagit min plats. Härlig var dagen. Ovan mig strålade solen från en molnri himmel, inunder mig beredde sig naturen till återuppvaknande, det där underbara, obeskrivbara pånyttfödandet, som gör att människorna känna sig upplyftade till själen och vilja avkasta sina kroppsliga bojor. — Det ringde i en klocka. Anstaltens trappor började genljuda av stamp och sorl. Hjorden var stadd på nedgång för att i det fria vederkvicka sig efter utståndna mödor. — Nu trampade den fram och tillbaka på sandplanen, nötande sina skosulor, men det bekymrade den föga, ty den var upptagen av psykiskt idisslande. Stunden var kommen för mig att utse offer. Alltså från ord till handling! Där gick en liten man av sydländskt snitt; han ges-

tikulerede med sine händer på ett sätt som påminte om then semitiske handplastik. Han var *skön* att skåde och liknade i viss mån min andlige frände Sokrates — till utseendet, men endast i detta avseende. Hans namn sades vara Jåsef Benjamin Ängquist. En annan hette Henry J:son Pawo och hörde precis inte till dem, som äro mållösa.

Hedervärd syntes mig Wirén på grund av sin ålder och ovanliga förmåga att samla annonser till en tidning, som heter Kattgull. Tack!

Även Nisse Blomstrand från Getapulien förgyllde platsen med sin närvaro.

Tre vise män med stark tro på denna världens ofullkomlighet stod i en grupp för sig. De hette Steen, Nordkvist och Björkvist. Ack ja!

Den så kallade "hela Sveriges Dahl" gick omkring och snackade esperanto med övningsskolans barn, dessemellan utstötande trumpetstötur ur sin väldiga högtalare.

Jag höjde blicken, och i örtagården såg jag Herr Lektor Vitus, som trälade med sitt fruktbarande arbete, för att inte nämna mannen som ständigt håller ångan uppe, Torpman, på väg till sin motorbåt.

Jag höjde åter blicken och skådade strax ovan mig vaktmästarens ansikte, och han stod, märk väl, på marken. Hemskt sa' Rydingen! Det här fordrar starka nerver, tänkte jag. Men då ringde klockan åter och manade hjorden att uppsöka sin andliga betesmark. Jag steg ned från min upphöjda plats och uppsökte båset IV A. Kaos rådde där. En del individer kämpade med varandra; en trasa och en gymnastiksko singlar i luften och tangerade givetvis än den ene än den andre. Men jag stod

Krusshen-Gröndahl.

mitt ibland dem, och ordningen återkom som genom ett trollslag. — Vem är ordningens väktare? sporde jag. — Det är jag Karl Johan Magnus Höglund, generalöveruppsyningsman och marskalk! — Varför sköter du inte din plikt? — Jag måste först lära mig Blommorna av Stagnelius och Almquists härliga På Nova Semblas fjäll . . . . . och sedan kommer turen till ordningen! — Bra, talar du landsman! svarade en röst, som tonade någonting mitt emellan ett musikstycke spelat i staccato på en gammal spinnett och en morsetelegrafrs monotona knackande. — Vad heter du? — Mitt namn är Persson, västgöte, musikkdirektör, vik. lärare vid detta seminarium, föreningen Sylvias *nitiske* sånganförare, och om herrn inte håller tyst, så spelar jag ut er! — Asch Gott, was soll das bedeuten, armer Mensch! Alla sträckte nu upp händerna. Jag lät några lätta sina hjärtan.

— *Barklund*, varm anhängare av Lings oförfalskade gymnastiksystem, ska vi "köra rrullebör" ett tag?

— *Ållenberg*, blivande handelsattaché och pedagog, får jag sälja en Buick bil till herrn, bra, billiga, bekväma betalningsvillkor? Ååååh så gott åka bil, slippa gå!

— *Wallbäck*, patenterad och diplomerad föredragshållare. Vet herrn av att bakterier endast kunna ses genom förstoringsglas?

— *Albert*, Mitt liv ägnar jag hennes majestät kvinnan, poesin och musiken, se här prov på min lyras strängar:

Vid grinden i hagen du trofast har väntat
min blåögda flicka med rosor på kind,
i vårtid som nu har du kärleksfullt präntat
ett "A" och ett hjärta i knoppande lind.

— *Gunnar*, fysiker, matematiker och vän av ullhundsavel, vill herrn ha en lock?

— *Mr Krusshen*, f-å-r j-a-g v-i-s-a mina enastående ekvilibristiska talanger?

Persson, västgöte.

— *Muris*, jag är liten, men min röst ljuder såsom en dombasun, vill herrn höra den, men akta trumhinnorna?

— *Washington*, jag har varit i Amerikat och jobbat som lyftkran. Ingen möda är mig för tung!

Konstiga karlar. De måste vara trötta på vårkanten! Men det var en, som såg ut att inte vilja

Wallbäck.

tala; jag sporde honom efter namnet. — *Sandin*, svarade han. — Å, jag känner dig genom dina skrifter. Din mångkunnighet är vida känd, så ock ditt sinnes anspråkslöshet. Jag böjer mitt huvud för dig såsom ett ringa uttryck av aktning, din väg går mot höjderna!

Kaos utbröt ånyo, men då avdunstade jag.

Läraren: Om någon sökte följa Lagens bud men av naturliga skäl misslyckades i sina strävanden, vad blev han då?

Eleven: Han blev förbannad.

*

Läraren: Nå, Johansson! Vad har en lärare att iakttaga vid framställandet av frågor?

Johansson: Att han ej vid frågans formulering ställer den till någon viss.

Läraren: Alldeles riktigt. Och vidare!

Johansson: Att han ej bejakar frågan.

Läraren: Jaka! Nå Pettersson — Etc.

Mitt bästa skolminne

Det var en becksvalt höstnatt för några år sedan. Stormen dånade och regnet öste ned i strömmar. Klockan närmade sig midnatt, då min hustru och jag väcktes av knackningar på köksfönstret, alltför kraftiga för att vara avsedda blott för köksans öron. Och som hon i alla fall sov den rättfärdiges sömn, gick jag själv och öppnade. Ur det ogenomträngliga mörkret hördes presentationen: "D'ä Frölander och Olsson." — Två f. d. elever från föregående vinterkurs på folkhögskolan.

De klevo in, och på golvet utbredde sig små vattuflojder kring dem. Av med kläderna och på med filtar och diverse annat! Min hustru fick kaffepannan på spisen och andra pannor också, och under tiden berättade de sina öden. De hade på våren tagit hyra på en ångare, som gått i träfrakter till diverse länder. Nu låg den och lastade vid ett sågverk bara litet över en mil därifrån; 5 timmars permission hade de fått tills ångaren skulle avgå, och att de då skulle komma och hälsa på, var ju alldeles naturligt.

Våra små gossar hade under tiden vaknat och lyssnade bakom dörren till sjömännens öden och äventyr, men när de vågat sig fram fingo de var sin konstrikt arbetad "puukko" (slidkniv), som medförts till dem från Mäntyluoto.

Tiden gick emellertid, mat och kaffe hade de fått och kläderna voro nödortfigt torkade. Just som de skulle gå, undrade de dock om de kunde få spela på lergök några sjömansvisor för smågossarna. Där stodo vi nu i en halvcirkel på köksgolvet med de bågge sjömännen i medelpunkten och lyssnade till deras melodier, ackompanjerade av ösregnets smalttrande och stormens dån. Och så bar det av igen på bottenlösa vågar i kolsvalt mörker.

Per Stolpe.

Det var en dag vid mitten av vårterminen 1881. Den lilla byskolan väntade ett besök av den glade och vänlige folkskolinspektören Olaus T—d. Lärarinnan Lina N—r bar dagen till ära sin finaste hemvävda klädning. Alla barn voro riktigt högtidsklädda och ivrigt väntande. Den milda vårsolen lyste på de avdammade bänkarna och det nyskurade furugolvet. Allt var pyntat till fest, ty inom ett ögonblick skulle folkskolinspektören komma ända från Karlstad för att höra, vad vi lärt oss i skolan under de gångna skoldagarna.

Vår ivriga väntan behövde icke bliva lång. Vi barn hade nämligen just hunnit intaga våra bestämda platser på de långa bänkarna då folkskolinspektören trädde in i skolrummet och hälsade med det vänligaste ansikte såväl på lärarinnan som ock på oss barn. Samtalet mellan folkskolinspektören och lärarinnan föreföll oss barn icke så litet främmande, ty den fruktade folkskolinspektören var en äkta skåning med en väl bibehållen skånska. Men första ämnet blev snart bestämt, nämligen läsning av stycket om de båda berömda värmlandsbröderna Nils och John Ericsson. Under läsningen ställde den barnkäre folkskolinspektören frågor till det ena barnet efter det andra. När jag läst, frågade han mig sålunda, vilka de vanligaste skiljetecknen äro. Bland de skiljetecken, jag nämnde, förekom även semikolon (;). Nu fick jag gå fram till svarta tavlan och skriva detsamma. Det är mitt skönaste skolminne, när jag från min plats nere i klassen lät mitt öga åter och åter vila på detta mitt första skriftliga prov, som var endast ett semikolon.

Jan H. Ahlstedt.

Mitt trevligaste skolminne är den dag, då skolan tog slut — studentexamen.

Gunnar Sondell.

NATTLIGA TANKAR.

*Slocknad är dagen, sol har gått neder.
Tätt beslöjande, tungt över allt
natt och mörker sig ruvande breder,
disigt är det ute och kallt.*

*De nattliga tankarna komma så tunga,
min själ kan ej bliva från svårmodet fri.
Min ungdom och sommar, den leende unga,
förtonar i klagande sorgmelodi — — —*

*Ack, hjärta som ängslas, nog stillheten viger
de tankarnas ändlösa strider till ro.
Snart är du ej mera, och där allting tiger — — —
du funnit ditt fridfulla helgade bo.*

*Vad tröst för dig då, att en morgon skall bräcka,
omstråla, förgylla din nattsvarta hamn;
att eviga röster till liv skall dig väcka
och kärleksfullt viska ditt bortglömda namn!*

ALBERT.

Glimtar från Semis.

Lektor Forsberg.

Lektor Forsberg har i nära fyra års tid lett nuvarande klassen IV B:s öden. När jag nu i avskedets stund skall rita till några rader om Högstdensamme, vet jag ingen, som det ligger närmare till hands att jämföra honom med än den väldige "Mosen". Moses förde en gång Israels barn ut ur Egypti land, genom öknar och många faror fram till löftets Kanan. På samma sätt har och lektor Forsberg fört den nu avgående klassen från okunnighetens mörka tillvaro, genom seminarelivets alla besvärligheter fram till frihetens förlovade land. Med det pedagogiska överseendets breda löje har han alltid förstått att stilla allt upproriskt knorrande. Men lämnom jämförelsen med Moses. — Hans originalitet och hans

värmländska kynne i förening med den friska omedelbarheten i hans väsen gav alltid ett intryck av ursprunglig rättframhet. I skolan var han inte allenast läraren, den där sitter högt uppe i sin kateder och undervisar eleverna, nej, han var framför allt en människa och behandlade oss som människor. Hos oss, elever i klassen, har han kvarlämnat många ljusa minnen, som sent skola förblekna.

Gunnar Holmstrand.

Kraftiga trumpetstötar förkunna att Gunnar Holmstrand ämnar avgå från seminariet. I ungefär ett års tid har han gjort oss den äran och trippat omkring i trakten av huvudbyggnaden. Med en viss nonchalans som inte ens överträffas av Martin Karlssons har han även lagt hand vid arbetet här. Hans verkligt ungdomliga uppträdande och hans glada humör har mången gång livat oss allvarsamma gråhårsmän. Dessa hans framstående egenskaper kommer honom säkerligen väl till pass då han en gång skall välja kvinnlig koppanjon. Vi sparka på dig med en from önskan på läpparna. Hatten på svaj! Pilsner!

Varner von Häggundstam —

riddare av de välskurna polisongerna, välkänd i synnerhet för den kvinnliga delen av staden, har under sina tre år här tjänstgjort som väckarklocka åt "skalden, tänkaren och sprintern", humoristen och extra ordinarie korrekturläsaren vid denna tidning, ynglingen Barklund. Förutom detta ansvarsfulla och krävande uppdrag har Varner skött sitt skolarbete under minst 26 timmar om dygnet samt dessutom slagit i sig de 12 sista årgångarna av Statistisk årsbok — "för ro skull", och har jämte detta på sin "fri-tid" lyckats göra sig till en av Mariebergsungdomens populäraste personer, tack vare ett gott humör och en ganska rörlig tunga. Förövrigt är Varner första personen i treenigheten Häggund-Barklund-Ödkvist, vilken ställning Varner städse skött med representativ värdighet och kamratlig hjärtlighet. Vid den förestående skilsmässan av trion blir saknaden stor, kanske störst för 2:dra och 3:dje personerna: pennfäktaren, den ljuslockyvice Barklund och trions "samvete", gossebarnet Ödkvist.

Salve!

Sten Pettersson.

Du klassboken burit i fyra långa år
 Det märks ju för resten på ditt
 glesnande hår.
 Som en far har du varit för oss
 andra i klassen,
 under hela vår vandring mot den
 hägrande Parnassen.
 Nu önska vi dig lycka och välgång
 i livet,
 vi mötas på nytt om fem år, det
 är givet.

Eyvind Hallenberg

är ett original. Eller vad skulle
 man annars kalla den, som läser
 religionsfilosofi i stället för Rebbes
 språklära och som anser, att ma-
 tematiken borde få bortväljas vid
 seminarierna, emedan detta ämne
 inkräktar på de filosofiska studi-
 erna! Eyvinds originalitet är av
 sådant slag, att den lyckats bestå
 genom seminarielivets strapatser.

Till Eyvinds originalitet hör bl. a.
 hans djupa förakt för det täcka
 könet. När vi andra under vår-
 kvällarna, drivna av en oemot-
 ständlig trånad, ströva omkring på
 gatorna i vår goda stad och de
 kända stigarna däromkring, går Ey-
 vind därhemma i sin "kupa" och
 deklamerar "Vingelman" eller ock
 vederkvicker han sin själ vid läs-
 ningen av Platon. Och om vi nå-
 gon gång djärves tala med honom
 om "Kvinnan", ser han på oss med
 ett sådant där mångtydigt leende
 och kommer med någon blixtran-
 de, dräpande replik. Vid sådana
 tillfällen tycker man, att Eyvind
 kunde ha skäl att med Nietsche
 säga: "I sen uppåt när I önsken
 upphøjelse. Och jag ser ned, där-
 för att jag är upphöjd."

Uno Frydén

är ett av de mest välpressade
 exemplaren i Seminariets stora,
 på rariteter så rika herbarium.
 Då han i vår examineras, får han
 troligen följande namnlapp:
 Namn: Frydénius alpinum.
 Klass: IV A.
 Familj: saknas än så länge.
 Ordning: saknas däremot inte.
 Växtställe: slättbygd,
 Västergötland 1904.

Paul Julin.

Hemma i Brunskog där lever min
 far,
 min flicka i Göteborg trånar.
 Vänta, snart är jag en mäktig lär-
 karl,
 vårt bröllop det står om några
 måna'r.
 Men det var så svårt, de första
 åren vid Semis.

Nils Hellstrand.

Giv akt! Avdelning framåt,
 marsch! — Vi skyldra gevär, då
 du vid flygande fanor och kling-
 ande spel under noggrann marsch
 lämnar seminariets kasärngård.
 Lycka på färden!

David Eriksson.

Och liten David tjänat vid semis
fyra år.
Nu får han snart sitt avsked och
hem igen han går.
Då slickar liten David sig om sin
mun så rart
och lovar liten tärna att komma
åter snart.
Och liten David återser sin tärna
aldrig mer.
Men han är lika nöjd ändå, för det
finns många fler.

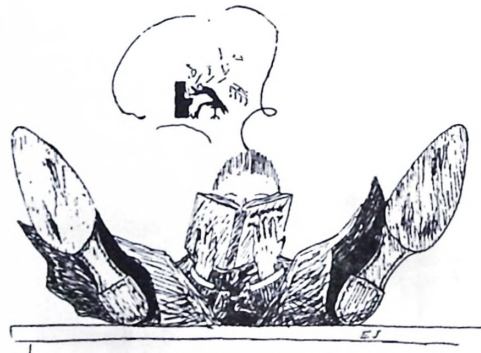
Lektor Per Stolpe

har av gudarna fått bl. a. även
det uppdraget att för människors
barn påvisa den gemena falskhe-
ten i påståendet, att lärdomens rot
i motsats till dess frukter har att
bjuda på bitter smak. Sättet, på
vilket han fullgör detta sitt upp-
drag, det kan ej beskrivas, det

måste upplevas. Till den grad har
lektor Stolpe lyckats sätta sin per-
sonliga prägel på vad han med slö-
sande hand delar ut från katedern.
— Han är f. ö. det indirekta uppho-
vet till den inom seminaristkretsar-
na alltmer gängse uppfattningen,
att kunskapens träd i själva verket
måste betraktas som en rotfrukt.

Georg Östblom.

Yngve Lindén

Vaktmästar'n.

"Än du en högre icke finns
ej, Vrtrabane, starkare;

ja, ingen kommer upp mot dig".

(Ur Vedahymnerna.

Rigveda IV, 30).

Rudolf Gustafsson.

Vem känner icke Rulle? Han är en av Seminariets mest kosmopolitiska elever, både till utseende och tanke. Se på hans ädelt formade "romersk-katolska" profil. Han borde ha vandrat omkring i någon av antikens städer klädd i en vackert draperad toga. Han är även sann patriot. Därpå tyder hans kända aversion mot personer, som icke nöja sig med svenska namn. Rulles kosmopolitiska sinne har framträtt däri att han inte nöjt sig med in-hemska flickors (Dalsland och Karlstad) behag. Enligt förljudande lär nämligen Rulle ha bearbetat en amerikansk dollarprinsessa, vilket ju i. n. är på modet inom den europeiska aristokratien.

Bergholm.

Hilding Malmrot.

Heppan

Skoglund.

Sveriges folk önskar dig lycka på den vådliga färden! Fira anskotet och styr högt upp mot vind, rätt ut till havs! Din treenighet: frihet, jämlikhet och broderskap vare din ledstjärna! Hej, känner du ej redan huru sjöarne bryta sig mot stagen!

— Min son, du vet inte med hur litet förstånd världen styres.

- A.G.
1925

Nordström.

E.N.

David Jansson.

Sixtus Nyman

har under sin seminarietid aldrig gjort stort väsen av sig. Mot den allt förhärjande kunskapstörsten, som ibland tagit epidemiartade former, har han visat sig absolut immun. I stället för kunskapstörst har han lagt i dagen en törst av betydligt mera allmänmänsklig natur. Han är vidare en fanatisk motståndare till alla "tävlingsmoment" och har därigenom verkat dämpande på den s. k. fria konkurrensen inom skolan. Då han nu lämnar semis, våga vi inte hoppas, ått han blir någon stor reformator, men tro dock att han kommer att förvalta sitt "pund" till belåtenhet.

Albert Svensson.

Lektor Sondell.

Under de två år lektor Sondell residerat på åtskilliga av seminariets katedrar, sysselsatt med att för mer eller mindre mottagliga hjärnor förklara etiken, filosofien och religionien många och invecklade problem, och det historiska orsakssammanhanget har han genom sitt sympatiskt stillsamma, av nobel värdighet präglade uppträdande förvärvat sig sina elevers hela högaktning och tillgivenhet. Då lektor Sondell nu lämnar Solstaden och drager upp mot midnattssolens land, följes han av våra bästa välgångsönsknningar och vårt: "Tack för de gångna årens angenäma samarbete!"

Lektor Sondell.**Lektor Folke Westin.****Elof Persson.**

Matematiker som få och god musiker också,
västra Värmlands stolthet är han,
känns igen på stora näsan.
Röker glatt dag och natt,
som en mila uti skogen under
vinternatt.
Läser Fritiofs saga, gör visit i
Haga.
Åren svinna, må han hinna
bli, vad stort han drömt.

Honolulu=Kuriren

Nyhets- och annonsblad för Viken, Kvarnberget och Marieberg.

N:r 4

4:de årgången

1925

Redaktion och expedition: Hals- och Benbrytaregatan 21, Bergel.

Redaktör och ansvarig utgivare finns inle.

Storartad donation av G. V. Croon.

Inom en snar framtid kommer en slyskrapa av väldiga mått att uppföras i vår goda stad. Den kände direktören och magnaten G. V. Croon har nämligen donerat ett avsevärt belopp för detta ändamål. Vår utsände korrespondent, som lyckats intervjuva direktören, lämnar följande målände skildring av det vittfamnande byggnadsprojektet:

Jag hade lämnat mitt visittkort till en vaktmästare, som vidarebefordrade det till högstedensamme. Efter en halvtimmes väntetid fick jag tillstånd att inträda i det rum, där den märklige denatorn, direktör Croon, har sin mottagning för allmänheten. Ett charmant möblerat rum: gyllenläderstapeter, skrivbord av mahogny, soffor och fåtöljer klädda med buffelhud, på golvet en härlig orientalisk matta. — Jag bugade mig förnadsfullt. Direktören reste sig och kom emot mig gravitetiskt. Vi skakade hand; han bad mig sitta ned i en av fåtöljerna och bjöd mig samtidigt en papyross ur sitt guld-fodral.

— Jo, jag har länge tänkt göra något för de unga blivande pedagogerna, började direktören. Här kommer de till vår stad för att utbildas sig för sitt humanitära kall. En fristad, där de på en gång kan känna sig hemmastadda och studera med allvar! se där min tanke att söka förverkliga. Själv har jag en gång i tiden lärt till pedagog och vet väl vilka kolossala strapatser, man härunder nödgas utstå. Därför bostad, maten klenk lagad och avrt till på köpet. Jag tvangs faktiskt ett läsår att flytta varje månad. Besvärligt; dock, en god hjälp var mig

en amerikansk droskkoffert, som gick av sig själv. Men studierna ledo! Jag tänker, att förhållandena inte bättrats sedan min tid. Därför tänker jag nu låta bygga en skyskrapa, som skall bli som ett hem för elevkåren i sin helhet. Varje elev får sitt egna rum. I källarvåningen inrättas ett centralkök, där hälsosam mat tillagas efter vitaminforskningens senaste rön. Genom hissar distribueras maten till varje våning, som blir försedd med en komfortabel matsal. Och så en genial idé! I varje våning kommer uppsikten över de ungas moraliska och sedliga fostran, ju, att handhas av en andligt sinnad familj. En betydelsefull faktor i lärarutbildningen!

I en särskild samlingssal anordnas vid lämpliga tillfällen radioaftnar, kurser i värtalighet och sist men icke minst kurser i "salongsvana", ett hitintills totalt förbisett ämne. Våra blivande pedagoger skall efter genomlevd seminaristid icke enbart verka fullproppade av boklig lärdom, utan fastmera framstå för folket som ett slags idealmänniskor. Förmågan att uppträda gentlemannamässigt tillskriver jag min egen framgång här i livet. — N: ler. min herre, men jag försäkrar Er om riktigheten av min tro på verkligt kultiverad levnadskonst. Just i denna del väntar jag det kanske betydelsefullaste resultatet av mitt elevkom. över vars ingång dessa ord ska stå invistade: I, som här inträden, lägen bort Eder gamla människa! — En sak borde jag tillfoga: även en vilcavdelning kommer att inrättas!

— En vilcavdelning, ska' det behövas?

— Ja, förvisso: det är mängen stae-kars elev, som blir trött ibland, särskilt har jag hört talas om den svårbotliga sjukdomen malum floris. o. n. t. u. i. som lär grassera svårt!

— Va' är det för en sjukdom inföll jag förvånad.

Sensationell upptäckt.

Enligt Xy-posten har lektorn vid seminarieriet i Karlstad fil. lic. B. Asplind gjort en upptäckt, som helt säkert kommer att verka revolutionerande inom skolväsendets område. Upptäckaren har nämligen med spektroskopet kunnat påvisa, att olika kunskaper motsvaras av olika ljusfärger.

Men inte nog härmed. Han har även, efter vad det förljudes, vid försök i III A lyckats fastslå, att personer med olika namn reagera olika inför spektroskopet. Med ledning därav har han utarbetat en tabell över alla namn hänfört dem till tre grupper: A-, B- och C-grupperna.

A-gruppen har fått sitt namn efter dess främste män, Anderssonerna, som alltså tyckas ha det sanna ljuset. Den andra, B-gruppen, är uppkallad efter de många snillen, vars namn börja med B, t. ex. Brenander. C-gruppen har icke, såsom man skulle kunna tro, något med namnet på den vilde Pegasusryttaren Carlström att göra, utan är ett följdnamn till de två föregående, samtidigt som den även kan betraktas som de "normalas" avdelning.

Från initierat håll har uppgivits, att ifrågasvarande upptäckt har alla för-

— Jo, den hävrör sig från för-mye-
ket g-y-m-n-a-s-t-i-s-e-
r-a-n-d-e!

— Å, jag förstär direktören full-
komligt!

Vi reste oss samtidigt upp, skakade hand; våra blickar möttes i ett djupt samförstånd, och jag avlägsnade mig fylld av beundran för den utomordentlige mannen och hans människovänlige tankar.

utsättningar att kunna undantränga alla övriga tentamensformer. Den för-åldrade metoden att mikroskopiskt undersöka lärjungarnas förstånd och kunskaper kommer således att över-givas. Man kan nämligen aldrig er-hålla tillräckligt stora förstoringar av preparaten för att kunna betygsätta ucm efter vanligt system vid betygs-sättning, såvida ej eleverna underlätta lärarens arbete genom att rösta för btyg. Likaså kommer den I s a a c - s o n s k a pumpmetoden, som för-utom alla upplänkbara skiljetecken fördrar den nuvarande betygsskalans utökande nedåt, att slopas. Inte ens det relativt moderna kurssystemet an-ses kunna mäta sig med den nya Åsp-lindska metoden.

Vid en intervju med upptäckaren förklarade denne, att han hyste de största förhoppningar till det nya ten-tamenssystemet. Fördelen med detta är, att betygen numera kunna sättas rättvist, då eleven själv har tillfälle att kontrollera kunskapsvärderingen, och att vederbörande lärare måste sätta betyg utan påverkan från "annan betygskälla".

I fråga om spektroskopets använd-ning vid kunskapsanalyseringen vill hr A. ännu inte lämna några upplys-ningar, men den nya metoden lär grun-da sig på att kunskapsljuset är konstant under vissa förhållanden, vilket således är upptäckarens hem-lighet. Tills vidare får man därför nöja sig med den Åsplindska tabellen, som säkerligen kommer att bifogas Hedströms och Rendahls räkneta-bel-ler. Vid tentamen ser man blott efter, vad betyg vederbörandes namn förtjä-nar och betygsätter det. Fördelen med det nya systemet ligger, som man förstår, bl. a. även däri, att den, som skall tenteras, ej behöver vara närva-rende ens då det gäller något så hals-brytande ämne som a k r o b a.. — förlåt, vi mena gymnastik, enligt vad cir. Blomberg meddelat.

F i a t.

Pater: — Om nu en pojke ber att få ledigt för att fira sin mammas 50-års-dag, ska' man ge honom det då?

C a s t b e r g: — Ja, om det inte in-träffar för ofta!

Pater: — Va' ä de som flickor ha lätt för

Croon: — Att gråta.

Varför har dom satt ut så mycket soffor på seminariegården?

— a.

Förmodligen tänker dom sätta en massa i vår igen.

X.

Varpå beror det, att så många lärar-innor aldrig bli gifta?

R a u j e.

Svar: Förmodligen därför att de föl-ja den pedagogiska regeln: "Bejaka al-drig en fråga!"

X.

Varför har Hägglund lagt sig till med polisonger?

S p ö r j a n d e.

Fråga damerna på Herrhagen!

X.

Ohoj!

Dagsgamla idéer bortslumpas till fa-bulöst billiga priser. Nya föresatser ständigt på lager. Rekvirera en pro-sündning, som expedieras gratis och franco från sydsvenska skidsektionens nederlag, K a r l s t ä d.

"Orgelns dekorativa värde i rätt belysning"

av V. Rehn (särtryck ur Sunt förnufts senaste julnummer) utdelas gratis till alla meningsfränder mot erläggande av tryckkostnadspris, kr. 2:37 pr. ex.

"Konerne ved Kvarnbergsvandposten", en lyrisk-episk dikt av den av mängen så allmänt kände stilisten och 100-meterslöparen F. Barklind.

"Den romantiske fiskaren på Kråkö"

av Gösta Skoglund, författare till det epokgörande arbetet "Romantiska strömningar inom 1800-talets svenska litteratur.

Signaturen Sixtus skriver: "För för-sta gången i svensk litteratur andas man doften av själtran och lagrad sur-strömning."

Medmänniskor!

Undertecknad, som just nu genom-går en Kruschenkur och därvid tydligt och klart fått erfara dess hälso- och välsignelsebringande inverkan på krop-pen, står gärna till tjänst med upplys-ningar om, hur de med kuren förenade s. k. kruschenkänslorna bäst ställas i undervisningens tjänst.

Vördsammast

I. E. Bergquist.

Symöte

azordnas pingstafkon fram på småtim-marna hos f. d. direktören i Vi-len fruntämmersförening, Josef Kjell-qvist, Vikengatan 38, en smal, lindrigt krokig och lagom knarkande trappa upp.

Kaffe serveras utan några som helst tillbehör. — Broder Kjellqvist kommer ett avhålla en hjärtnypande föreläs-ning över ämnet: "Konsten att älska". Föreläsningen, som är grundad på syn-nerligen personliga erfarenheter, kom-mer säkerligen att bli ytterst intressant och lärorik.

Fruntimmer mellan 25 och 40 år äro på det hjärtligaste välkomna. En och annan karlslok torde även få slinka med. Kom m i t t e r a d e.

ÅDALENS POSITIV

eller

Genom mina hornbågade glasögon

(pris 15 kr.) av Verner Hägglund.

"Den ståndaktige trälsningssoldaten, eller hur jag blev esperantist"

av Einar Dahl. Det lilla häftet, som är avsett för massspridning, kan erhål-las direkt från förläggaren, adress: I varnberget p. r. Vid rekvisition av 100 ex. erhålles gratis kuplettsamlingen "Gammalt vin i kända läglar".

Några pedagogiska vinkar

eller

Faran av att diktera för fort.

Direkt ur seminaristen Jean Herbert Fröbergs anteckningar.

Man skall tidigt lära barnen ansvar, t. ex. genom några små övningar med stickläggning, modellering, klippning o. s. v.

Då barnen inte kunna få vara ute, få de vara inne. Då kan man passa på att lära dem avläsa mått, då några färgade kvadrater få tjänstgöra som cirkelrunda rektanglar, som vikas i form av triangulära sexhörningar. På hösten få de göra undanflykter och lära sig se de olika väderstrecken.

Köket innehåller en mängd arbetsövningar, som få lära sig personlig hygien, kombinerad med gymnastik och klippning av handfat och råttfallor samt ritning av tandborstar och friluftsbad. Sen talar man om hunden utav katten och så få barnen klippa en pudel eller rita av ett besök i en bondgård, om denna själv bestämmer över timmarna och kan utvärda lukten i en ladugård enligt läroboken. Sedan klipper man julgranen och luciaseder samt ritar julgranspyrdnader och jul-dan.

Januari—Februari:

Man modellerar vintern och talar och sjunger om sol, måne och fickur, som i mån av behov hämtas från pantbanken.

Hästen modelleras, om man har As-kola, annars kvittar det. I så fall klipper man en get eller ritar en fårskalle samt deras väg till skolan och lär dem se opp för bilar. Kyrkan kan man skjuta på till 3:dje året.

I handelsboden kan man bära sig åt på olika sätt. En del lärare bruka upprepade gånger stå i handelsboden i flera veckor men bäst är det att visa ut dem med en meter och använda litern på ett rätt sätt.

Mars:

Teckning av en skata och dess kretslopp när snösmältningen börjar. Talgoxar, domherrar finnas framför allt i de trakter, där barnen bo. Därför måste man tala om vinden och klippa eller rita ut av den på svarta tavlan.

O. s. v.

Avdelningar för:

Herrkonfektion - Gosskonfektion - Herrekiperingsartiklar och Manufakturvaror

Beställningar mottagas tacksamt å HERRKLÄDER efter mått och provning och utföras på kortaste tid i stilfulla modeller och elegant utförande. - Låga, bestämda priser.

Handels-A.-B. Warumagasinet - Karlstad

TELEFON 1050.

Köp Edra
Böcker, Musikalier och
Pappersvaror

HERMAN ANDERSSONS
BOKHANDEL,
KARLSTAD

Rikstelefoner: 221 och 1157 -:- Lokal: *Frimurarelogen.*

STÄNDIGT VÄLSORTERAT LAGER.

Herkules Skodon.

Det ena paret
säljer det andra.

Försäljes i

Karlstads Skomagasin
JÄRNVÄGSGATAN 7
TELEFON 831.

Vid kontant köp lämnas 5 procents rabatt.

HEDBERGS
CIGARRAFFÄR
I HOTELL DROTT

Välsorterad Tobakshandel.

Nyheter i moderna
PIPOR och MUN-
STYCKEN, KÄP-
PAR, PAPPER, VY-
KORT, TID-
NINGAR
M. M.

C. J. SVENSSONS
Bosättningsaffär
KARLSTAD

Största lager av Glas - Porslin - Koppar - Nickel
Nysilver - Elektr. Armatur - Prydnadsartiklar m. m.
TELEFON 404.

Herrar Studerande!

*Köp allt vad Ni behöver
för Eder ekiperung i pro-
vinsens största, billigaste
och bäst sorterade
(specialaffär.*

Stilfulla, moderna *Smoking-, Bon-
jour- och Kavajkostymer, Över-
rockar och Paletåer.*
Egen välkänd tillverkning.

OBS.! Beställningar mottages och utlovas
ett förstklassigt arbete till billigaste
priser på platsen.

GOLDMANN'S
HERREKIPERING
BEKLÄDNADSAFFÄR

GRAND HOTELL - KARLSTAD
Telefon 590.

STUDERANDE!

*Kom ihåg att de finaste
vita stärkskjortorna säljas i*

ADÉLE NYMANS HERREKIPERINGSAFFÄR
Hagatorget - Karlstad

Waterman's och Mounth Blanc

Världens bästa reservoir-pennor.

Säljas till fabrikspriser i

HILDA ÅSBERGS PAPPERS- & MISSIONSBOKHANDEL
KARLSTAD - Lokaler: Kungsgatan 4 (snett emot Saluhallen)
och Drottninggatan 22. - Telefon 622

NYGREN & ÅHLIN A.-B.
JÄRNHANDEL

VID STORA TORGET - KARLSTAD

TELEFONER: 7, 174 och 224

STÖRSTA SORTERING.

KARL O. HANSSONS

Rak- & Frisérsalong - Karlstad
Tel. 1439 - Hotell Drott - Tel. 1439

Rekommenderar sitt väl sorterade lager av alla slags
TOILETTARTIKLAR M. M.

OBS.! Ferm och tidsenlig expediering OBS.!

C. G Dahlins Bokbinderi

Karlstad

rekommenderar sig till utförande av **KONTORS-
BÖCKER** för bruk och banker. Uppfostring och
fernissning av kartor och tabeller ävensom all slags
montering av tavlor och kopparstick.

Läseböcker i såväl enkla som dyrbara band.
All slags linjering och paginering utföres fort och noggrant.

C. Jonssons Bosättningsaffär

JÄRNVÄGSG. 8, KARLSTAD
TELEFON 285

Rekommenderas.

Stor sortering av allt vad som hör till en
väl sorterad bosättningsaffär.

ROBERT ÖSTERBERGS

JÄRNAFFÄR - KARLSTAD

TELEFONER: 617 - 745 & 1017

Rekommenderas för inköp av Järnvaror.
Försäljare av HERMES Velocipeder och
GOODRICH Automobilringar.

Alb:a Holms Herrekipering

rekommenderar sina erkänt
goda varor till låga priser.
Specialité: *Linnevaror.*

Största sortering i Kragar o. Skjortor här på platsen.
JÄRNVÄGSGATAN 12. -- TELEFON 810.

Maria Östmans Kappaffär

Järnvägsgatan 7 - KARLSTAD

TELEFON 795.

Nyheter i Kappor och Dräkter finnas alltid på lager.

WILHELMSSON & LARSSON - Skrädderiaffär

Tel. 1346 -- KLARA -- Tel. 1346

Välgjort, välsittande arbete till humana priser.

Säsongnyheter. -- Frack- & Smokingtyger alltid på lager.

Försover Ni Er —

köp ett VÄCKARUR

i

Carl Gustafsons Urmakeriaffär

TELEFON 1445.

Största sortering av Glasögon och Pincenez.
Reparationer utföres fort, väl och billigt.

I STADSTRÄDGÅRDENS BLOMSTERAFFÄR

finnes som vanligt vackra
BLOMMOR till examen.

TELEFONER: 244 och 668.

Carl G. Carlsson

Kungsgatan 20 - Karlstad
Intill Stadshotellet Telefon 491.

Moderna Herrkläder

Frack- & Smokingkostymer
Förnämsta utförande.
-:- Låga priser -:-

H E R R E K I P E R I N G .

BOXNING
och all annan
SPORT
fordrar goda sportartiklar.
Köp dem hos
Idrottsmagasinet
(vid Stora Torget)

SLAKTERI-A.-B. VIKING

Kvarnbergsgatan - Karlstad
Telefon 1947 - - - - - Telefon 1947

Tillhandahåller dagligen 1:ma färska Kött-, Fläsk-
och Charkuterivaror, Ost, Konserver m. m., m. m.
Lägsta priser. Obs! Matserveringar extra rabatt.

Fruktaffären "DRUVAN"

KVARNBERGSGATAN 18
REKOMMENDERAS.

Choklad, Konfekt, Karameller, Frukt och
Grönsaker till lägsta priser.

MARIEBERGS CAFÉ & MATSAL

REKOMMENDERAS.

OBS! PLATSENS BILLIGASTE PRISER. OBS!

E. NORRBOMS MJÖLKKAFFÄR

— VIKEN —
TELEFON 863

REKOMMENDERAS!

Mariebergabor och Seminarister!

Gör Edra uppköp i

Enok Nilssons Speceri- & Diversehandel

Goda varor till lägsta möjliga priser. - God mjölk
och grädde säljes i östra flygelbyggnaden in på gården.
TELEFON 1949.

GÖR ETT BESÖK I

MARIEBERGS KIOSK

Där tillhandahålles Frukt, Choklad o.
Karameller samt Skrivmaterialier.
Dagligen färska Tidningar. - Saft och Läskedrycker.
A. G. NILSSON.

Kamrat! Känn som Din plikt att

gynna "Kattgulls" annonsörer.

Kom ihåg Gullvivans

vackra

Examensblommor

Humana priser!

Telefon 1329.

NYHETER I

Eleganta Smokingkostymer

Kostymer &
Överrockar

Lägsta priser.

A. SVENSSONS EFTR.

KLÄDESHANDEL

TELEFON 110.

SIMONS KONDITION

V:A TORGGATAN 2

rekommenderar sina
tillverkningar av allt till-
hörande yrket.

MUSIK-KAFÉ

KUNGSGATAN 20

Rekommenderas. / / / / / / / / / / Daglig musik.

DAVID PETERSSONS SKO- & LÄDERAFFÄR

V:a Torgg. 3 - KARLSTAD - Telefon 921

REKOMMENDERAS

Nyinkommet lager av alla sorters
SKODON till billigaste priser.

GUSTAV PETERSSONS BOSÄTTNINGSAFFÄR

— KARLSTAD —

V:a Torggatan 2 - Tel. 2087

Kungsgatan 2 - Tel. 1087

Rekommenderas vid inköp av KRISTALL - GLAS
PORSLIN, ELEKTR. ARMATUR m.m. Billiga priser.

HERRAR SEMINARISTER

Ansträng Er ej i onödan genom
att springa till sta'n efter skol-
materiell då det finnes sortering i

Pappershandeln - Höksgatan 4

vilken rekommenderas. Vördsammast A. Gabrielsson.

KOSTYMER PRESSAS och REPARERAS

Välgjort arbete. - Billigt pris.

4 HÖKSGATAN 4

MATSERVERINGEN - Höksgatan 4, Rekommenderas.

FOTO-MAGASINET

Innehavare: NILS JANSSON.

*Specialaffär för Kameror
och Fotografiska utensilier.*

RADIOMATERIAL

Järnvägsgatan 4, Karlstad (vid Centralstationen) -- Tel. 414

Framkallningar -- Kopieringar och Förstoringar utföres.

BRÖDERNA MARTIN

FÄRG-, TAPET- & KEMIKALIEAFFÄR

MODERNA TAPETER

FÖRSÄLJNINGSLOKALER:

V:A TORGGATAN 73 - TEL 148

HAGATORGET - TEL. 787

KARLSTAD

ELEKTRISKA

Kraft- och Belysningsanläggningar utföras. - Belysningsarmatur - Glödlampor - Kok- & Värmeapparater, Kaffemaskiner - Kaminer - Strykjärn m. m. -- Motorer - Transformatorer - Apparater - Ledningar och Installationsmateriel -- Kompl. Radioapparater - Högtalare - Hörtelefoner samt allt slags Radiomateriel.

Elektromateriel

Persson & Jansson

Telefon 604 - Järnvägsgatan 2 - Tel. 604
KARLSTAD

Vackra Tavlor och Foton

fordra

VACKRA RAMAR

De vackraste ramarna erhållas
billigast från

DAVID BOMAN - TELEFONER:
907 OCH 1685

HJALMAR PETERSSON & Co - KARLSTAD

ÅKE NERMAN.

(ETABLERAD 1794)

TELEFONER:
1 - 8 - 65 (linjeväljare)
Boktryckeriet 82 - Bok-
binderiet o Stämpel
fabriken 232.

BOKHANDEL - PAPPERSAFFÄR
BOKTRYCKERI - BOKBINDERI - KONTORSBOKSFABRIK
STÄMPELFABRIK.

SKOLBÖCKER OCH SKOLMATERIALIER I PARTI OCH MINUT.

Wiener-Konditoriet

KARLSTAD

7 Järnvägsgatan 7

och

15 Herrgårdsgatan 15

(mitt emot Betlehems kyrkan)

Rekommenderar sitt goda kaffe, bakelser, wienerbröd,
kaffefrukostar, thesupéer m. m. - Konditorikonfekt.

Rökrum och Pianorum.

Ni blir ej
Missbelåten

om Ni till
examen
köper er
HATT

i

NORDISKA HATT- & PÅLSVARUMAGASINET

(Buntmakare J. E. Johanssons Eftr.)

Via Torggatan 7 - Karlstad
Telefon 928.

Platsens största specialaffär.

HERRSKODON

av världens senaste modeller i elegant utförande finnas i väl sorterat lager hos

N. BERGQVIST A.-B.

KARLSTAD.
TEL.: 252 o. 1252.

ROBERT LILJEGREN

VELOCIPEDAFFÄR - TELEF. 1040.

Försäljer velocipederna
CRESCENT - DROTT
CITY - GAUTHIOD

TILLBEHÖR

REPARATIONS-
VERKSTAD

Återförsäljare erhålla
rabatt.

Stor sortering

av

Karameller - Choklad-
varor - Konfekt - Frukt-
ter m. m. hos

WALLERSTEDTS

KARLSTAD - TELEFONER: 100 o. 900.

Det bästa!

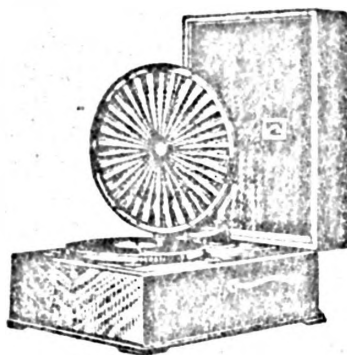
PORTRÄTT,
konstnärligt och först-
klassigt utfört, erhåller
Ni till moderat pris hos

DAN. GUNNER

Drottninggatan 5
KARLSTAD

Amatörfotografer erhålla det bästa möjliga resultat av sina inlämnade plåtar och films.

Films och plåtar till salu. - Förstörningar.
TELEFON 1706.

Pianon och Orglar

av in- och utlandets förnämsta
fabrikat. - Orglar av Karlstads
Orgelfabriks tillverkningar.

Bekväma betalningsvillkor. - Begagnade
instrument till billiga priser. - Enda
specialaffär på platsen.

J. A. GUSTAFSONS

MUSIKHANDEL

Posthuset, Karlstad

Telefon 1007.

Telefon 1007.

Fotografera Eder i Klara 4

Ateljé Karl Nyström.

Där erhålles ett vackert
porträtt till moderat pris.

Framkallning: och kopiering utföres omsorgsfullt.

TELEFON 301.

TRYCKERIAKTIEBOLAGET

VÄRMLANDS FOLKBLAD

V:a Torggatan 2 - KARLSTAD

rekommenderas vid behov av

TRYCKSAKER.

TELEFON 1530.

TELEFON 1530.

HARALD SVENSSON, Möbleringsaffär

Telefon 525 - V:a Torggatan 2, KARLSTAD - Telefon 525

Lager av MÖBLER såväl bättre som ordi-
nära från Sveriges förnämsta fabriker, Mattor,
Gardiner, Möbeltyger, Sängklä-
der, Markiser m. m.

Ensanförs. för A.-B. Sv. Möbelfabrikerna, A.-B. Säffle Möbelfabr. -:- Egna snickeri-
o. tapetserareverkstäder. -:- Utför alla slags reparationer o. renoveringar av möbler.